

Kavicsok

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXII. évfolyam, 1. szám, 2018. január 5.

Ketten egy új könyvről - *Csutak Gabi: Csendélet sárkánnyal, JAK+PRAE.HU, Budapest, 2017, 108 oldal, 2500 Ft*

Csutak Gabi szövegei pszichoanalitikus leletek. Olykor bergmani mélységekig jut (*Nyúlpaprikás, A hídon túl*), olykor elidőz gyerekes furcsaságoknál (*Dzsordzsalina*). A fényképnél súlyosabbak: nevezhetjük ezeket az írásokat lélekkavicsoknak (Theophrasztosz, ókori lélekbúvár szerint a lélekben is kicsapódhatnak kövek, miként az epében, és ne feledjük, teszi hozzá, az epekövekbe az ember egész életének éttrendje bele van foglalva). De Csutak Gabi kavicsait kár volna az elemzés szándékával széttörni. Alakjuk hasonló, színárnyalataik különböznek. Az irodalmilag kifejezésre jutott önterápia ontológiai bája bevonja az olvasót a mélylélektani vizsgálatokba, szeretne eligazodni az áttételi, viszontáttételi konstellációk között. Az emlékek és motivációk projekciójából, a lélekkavicsokból kirakható egy gyerek mozaikképe, egy kislányé, akit megvisel, hogy szülei a nagyszülőknél helyezik el, és amikor érte jönnek, a hattyúnézés hadműveletével terelik el figyelmét arról, hogy még nem viszik haza. Az elhagyatottság gyermeki keserősége rátelepszik az egész könyvre.